

ที่ นร ๐๒๐๖/๒๒๖

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อแนวทางกรมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในต่างประเทศ จากหัวหน้าคณะผู้แทนให้หัวหน้าสำนักงานของหน่วยงานราชการไทยในต่างประเทศ

เรียน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ต่วน ที่ กต ๐๒๐๐.๓/๓๗๗๘ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการต่างประเทศได้ขอความร่วมมือส่วนราชการต่างๆ ที่แต่งตั้งข้าราชการไปประจำการในต่างประเทศ ให้มีหนังสือมอบอำนาจทั้งปวงที่ต้องดำเนินการในต่างประเทศให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทน ตามแนวทางการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่ช่วงเวลาของการมอบอำนาจจากส่วนกลางให้หัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศ และการมอบอำนาจต่อไปให้หัวหน้าสำนักงานที่เกี่ยวข้องในคณะผู้แทนนั้น มีช่วงระยะเวลาที่หัวหน้าคณะผู้แทนยังไม่ได้มอบอำนาจต่อไปให้แก่หัวหน้าสำนักงานของส่วนราชการต่างๆ และหัวหน้าสำนักงานต่างๆ มีความจำเป็นต้องบริหารจัดการงานด้านต่างๆ ของสำนักงานไปพลางก่อน เพื่อให้สามารถดำเนินงานไปได้อย่างต่อเนื่อง กระทรวงการต่างประเทศจึงขอหารือเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจรวม ๕ ประการ คือ

๑. หัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถออกคำสั่งมอบอำนาจต่อไปให้หัวหน้าสำนักงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีผลย้อนหลังไปเป็นวันเดียวกันกับวันที่หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางออกคำสั่งมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนได้หรือไม่

๒. หากไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑. ขอรื้อแนวทางในการปฏิบัติที่เหมาะสมในกรณีที่หัวหน้าสำนักงานต่างๆ ในต่างประเทศบางแห่งได้มีการดำเนินการไปตามความจำเป็นและเหมาะสมรวมทั้งเพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยที่หัวหน้าคณะผู้แทนฯ ยังมิได้มอบหมายอำนาจในการดำเนินการที่ได้รับจากส่วนกลางให้แก่หัวหน้าสำนักงานนั้นๆ

๓. ในกรณีที่หัวหน้าคณะผู้แทน (เอกอัครราชทูต และ/หรือ กงสุลใหญ่) เดินทางไปราชการต่างประเทศ หรือเข้ารับการอบรมในประเทศไทย เป็นเวลานานพอควร และมีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนเป็นอุปทูต (สถานเอกอัครราชทูต) และ/หรือ รักษาการแทนกงสุลใหญ่ (สถานกงสุลใหญ่) ขอรื้อว่า กรณีเช่นนี้ อุปทูต และ/หรือ ผู้รักษาราชการแทนกงสุลใหญ่สามารถออกคำสั่งมอบอำนาจที่หัวหน้าคณะผู้แทนได้รับจากส่วนราชการในส่วนกลางต่อไปให้หัวหน้าสำนักงานที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่

๔. กรณีที่มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงหัวหน้าคณะผู้แทน (ผู้มอบอำนาจ) และ/หรือ หัวหน้าสำนักงานต่างๆ (ผู้รับมอบอำนาจ) ในต่างประเทศ จะต้องออกคำสั่งมอบอำนาจใหม่ทุกครั้งหรือไม่ และการออกคำสั่งดังกล่าวควรที่จะระบุตำแหน่งหรือตัวบุคคลของผู้รับมอบอำนาจอย่างไร

๕. กรณีที่รัฐวิสาหกิจของไทยมีการแต่งตั้งพนักงานไปประจำการในต่างประเทศ ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้น จะต้องดำเนินการมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แจ้งว่า ททท. เป็นรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ว่าการ ททท. ไม่สามารถมอบอำนาจทั้งปวงให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทนสั่งและปฏิบัติราชการแทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้ ความแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ขอเรียนว่า ได้นำข้อหารือดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑. หัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศสามารถออกคำสั่งมอบอำนาจต่อไปให้หัวหน้าสำนักงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีผลย้อนหลังไปเป็นวันเดียวกันกับวันที่หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางออกคำสั่งมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนได้หรือไม่

อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน พิจารณาแล้วเห็นว่า การมอบอำนาจโดยให้มีผลย้อนหลังนั้นโดยหลักการจะกระทำมิได้ เพราะระยะเวลาที่ใช้ อำนาจผู้รับมอบอำนาจยังไม่มีอำนาจ การกระทำใดที่กระทำไปขณะนั้นย่อมไม่เกิดผลตามกฎหมาย ดังนั้น ในกรณีนี้หัวหน้าคณะผู้แทนจะออกคำสั่งมอบอำนาจต่อไปให้หัวหน้าสำนักงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีผลย้อนหลังไปเป็นวันเดียวกันกับวันที่หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางออกคำสั่งมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทน จึงมีอาจกระทำได้ เพราะในระยะเวลาที่ใช้อำนาจ หัวหน้าสำนักงานยังมีได้รับมอบอำนาจ หัวหน้าสำนักงาน จึงยังไม่มีอำนาจ การกระทำใดที่หัวหน้าสำนักงานได้กระทำไปในขณะที่ยังมีได้รับมอบอำนาจนั้นย่อมไม่เกิดผลตามกฎหมาย

สำหรับแนวทางปฏิบัติในกรณีที่หัวหน้าสำนักงานต่างๆ ในต่างประเทศบางแห่งได้มีการดำเนินการไปก่อนแล้ว โดยที่หัวหน้าคณะผู้แทนฯ ยังมีได้มอบอำนาจในการดำเนินการที่ได้รับจากส่วนกลาง ให้แก่หัวหน้าสำนักงานนั้นๆ อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เกิดความรอบคอบในการที่จะกำหนดแนวทางปฏิบัติกรณีดังกล่าว จึงเห็นควรพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีๆ ไป

๒. ในกรณีที่หัวหน้าคณะผู้แทน (เอกอัครราชทูต และ/หรือ กงสุลใหญ่) เดินทางไปราชการต่างประเทศ หรือเข้ารับการอบรมในประเทศไทย เป็นเวลานานพอสมควร และมีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนเป็นอุปทูต (สถานเอกอัครราชทูต) และ/หรือ รักษาการแทนกงสุลใหญ่ (สถานกงสุลใหญ่) ขอหารือว่า กรณีเช่นนี้ อุปทูต และ/หรือ ผู้รักษาราชการแทนกงสุลใหญ่สามารถออกคำสั่งมอบอำนาจที่หัวหน้าคณะผู้แทนได้รับจากส่วนราชการในส่วนกลางต่อไปให้หัวหน้าสำนักงานที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่

อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ประกอบกับมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทน และให้หัวหน้าคณะผู้แทนมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน ดังนั้น ผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนจึงมีอำนาจเช่นเดียวกับหัวหน้าคณะผู้แทน เมื่อหัวหน้าคณะผู้แทนได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการแล้วหัวหน้าคณะผู้แทนจะต้องมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทนปฏิบัติราชการแทน ผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนจึงมีอำนาจในการออกคำสั่งมอบอำนาจที่หัวหน้าคณะผู้แทนได้รับจากหัวหน้าส่วนราชการให้แก่รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓. กรณีที่มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงหัวหน้าคณะผู้แทน (ผู้มอบอำนาจ) และ/หรือ หัวหน้าสำนักงานต่างๆ (ผู้รับมอบอำนาจ) ในต่างประเทศ จะต้องออกคำสั่งมอบอำนาจใหม่ทุกครั้งหรือไม่ และการออกคำสั่งดังกล่าวควรที่จะระบุตำแหน่งหรือตัวบุคคลของผู้รับมอบอำนาจอย่างไร

อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า การมอบอำนาจต้องทำเป็นหนังสือ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า การมอบอำนาจต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการมอบอำนาจ ดังนี้ ชื่อหรือตำแหน่งของผู้มอบอำนาจ ชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจและอำนาจที่มอบ รวมถึงอาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจด้วยก็ได้ และมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับเดียวกัน กำหนดว่า “การมอบอำนาจมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นสุดลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น” ดังนั้น จากบทบัญญัติดังกล่าว การทำหนังสือหรือการออกคำสั่งมอบอำนาจ ผู้มอบอำนาจจะระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ หรือจะระบุทั้งชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจก็ได้ ซึ่งจะมีผลแตกต่างกัน ดังนี้

๓.๑ ในกรณีที่ผู้มอบอำนาจมอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ โดยในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจระบุเพียงตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจอย่างเดียว จึงเห็นได้ว่าผู้มอบอำนาจมีเจตนารมณ์ที่จะมอบอำนาจให้ตำแหน่งนั้นโดยผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะเป็นใครก็ได้ ดังนั้น หากต่อมาผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับมอบอำนาจนั้นได้เปลี่ยนตำแหน่งไปจากตำแหน่งเดิมในขณะที่ได้รับมอบอำนาจ ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งใหม่ก็ยังคงเป็นผู้รับมอบอำนาจตามหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจฉบับดังกล่าว ฉะนั้น หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจนั้นยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่ยังไม่ได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นสุดลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒ ในกรณีที่ผู้มอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจ โดยในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจระบุทั้งชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งในกรณีนี้ต้องพิจารณาเจตนารมณ์ของผู้มอบอำนาจดังนี้

๓.๒.๑ การที่ผู้มอบอำนาจได้มอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ โดยมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ผู้มอบอำนาจต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจเฉพาะแล้ว จึงเห็นได้ว่าการมอบอำนาจดังกล่าวผู้มอบอำนาจไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณามอบอำนาจให้กับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ กล่าวคือ ผู้มอบอำนาจต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้เท่านั้น การมอบอำนาจดังกล่าวจึงเป็นการมอบอำนาจตามตำแหน่งที่กฎหมายกำหนด หากต่อมาผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับมอบอำนาจนั้นได้เปลี่ยนตำแหน่งไปจากตำแหน่งเดิม ในขณะที่ได้รับมอบอำนาจ ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งใหม่ก็ยังคงเป็นผู้รับมอบอำนาจตามหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นการมอบอำนาจไปยังตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ ฉะนั้น หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจนั้นยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่ยังไม่ได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒.๒ การที่ผู้มอบอำนาจได้มอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ โดยกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี มิได้มีการกำหนดตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจไว้ การมอบอำนาจของผู้มอบอำนาจในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการใช้ดุลพินิจของผู้มอบอำนาจในการพิจารณาว่าจะมอบอำนาจให้กับผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ ฉะนั้น หากผู้มอบอำนาจได้ระบุทั้งชื่อและตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจไว้ในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจแล้ว การมอบอำนาจดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้มอบอำนาจมีเจตนารมณ์ที่จะมอบอำนาจให้แก่บุคคลคนนั้นซึ่งดำรงตำแหน่งนั้นในขณะที่มีการมอบอำนาจเท่านั้น ดังนั้น หากต่อมาผู้รับมอบอำนาจนั้นเปลี่ยนตำแหน่งไปจากตำแหน่งเดิมในขณะที่ได้รับมอบอำนาจแล้ว หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจนั้นก็เป็นอันสิ้นผลไปด้วยเหตุอื่นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และส่งผลให้ผู้ที่มาดำรงตำแหน่งใหม่ไม่อาจใช้อำนาจที่มีการมอบอำนาจมาดังกล่าวได้ แม้ว่าบุคคลนั้นจะดำรงตำแหน่งเดียวกันแต่บุคคลดังกล่าวมิได้มีชื่อตามที่หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจกำหนดไว้

๓.๓ สำหรับผู้มอบอำนาจนั้น โดยที่การมอบอำนาจของผู้มอบอำนาจเป็นการมอบอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมาย ดังนั้น แม้ว่าในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจจะระบุชื่อและตำแหน่งของผู้มอบอำนาจไว้ก็ตาม หากต่อมาผู้มอบอำนาจเปลี่ยนตำแหน่งไปจากตำแหน่งเดิมในขณะที่มอบอำนาจแล้ว ก็ไม่ทำให้หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจสิ้นผลไปด้วยเหตุอื่นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อย่างใด ดังนั้น การมอบอำนาจตามหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจก็ยังมีผลใช้บังคับอยู่

๓.๔ เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กระทรวงการต่างประเทศได้หรือในกรณีที่มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงหัวหน้าคณะผู้แทน (ผู้มอบอำนาจ) และ/หรือ หัวหน้าสำนักงานต่างๆ (ผู้รับมอบอำนาจ) ในต่างประเทศ จะต้องออกคำสั่งมอบอำนาจใหม่ทุกครั้งหรือไม่ จึงต้องพิจารณาตามหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจในแต่ละประเด็น ดังนี้

๓.๔.๑ ประเด็นที่มีการโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทน
กรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี
กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ มอบอำนาจให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทน ซึ่งตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า “ส่วนราชการที่มีภารกิจที่ต้องดำเนินการในต่างประเทศ
ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นมอบอำนาจทั้งปวงที่จะต้องดำเนินการในต่างประเทศนั้นให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทน
และให้หัวหน้าคณะผู้แทนมอบอำนาจให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทน” ดังนั้น การที่หัวหน้า
ส่วนราชการต่างๆ ได้มอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ
มอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ แม้ในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจจะระบุแต่เพียงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทน
เพียงอย่างเดียว หรือจะระบุทั้งชื่อและตำแหน่งของหัวหน้าคณะผู้แทนก็ตาม การมอบอำนาจดังกล่าวก็เป็น
การมอบอำนาจในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้
หัวหน้าส่วนราชการต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนโดยเฉพาะแล้ว หัวหน้าส่วน
ราชการผู้มอบอำนาจจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณา มอบอำนาจให้กับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากหัวหน้า
คณะผู้แทนได้ การมอบอำนาจดังกล่าวจึงเป็นการมอบอำนาจตามตำแหน่งที่กฎหมายกำหนด ฉะนั้น หากต่อมา
บุคคลที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจได้เปลี่ยนตำแหน่งไปจากตำแหน่งเดิมแล้ว
ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนใหม่ก็ยังคงเป็นผู้รับมอบอำนาจตามหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจ
ฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากการมอบอำนาจไปยังตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ หนังสือหรือคำสั่งมอบ
อำนาจที่หัวหน้าส่วนราชการต่างๆ มอบอำนาจให้แก่หัวหน้าคณะผู้แทนก็ยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่ขังไม่ได้มีการ
เพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ
พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่งผลให้หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจของหัวหน้าคณะผู้แทนในเรื่องดังกล่าวที่มอบอำนาจให้
รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทนยังคงมีผลใช้บังคับได้ด้วย ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ในข้อ ๓.๒.๑

๓.๔.๒ ประเด็นที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงาน หรือบุคคลใน
คณะผู้แทน

กรณีที่หัวหน้าคณะผู้แทนได้มีหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจไปยังหัวหน้าสำนักงาน
ต่างๆ หรือบุคคลในคณะผู้แทน แม้ว่ามาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐
จะกำหนดให้หัวหน้าคณะผู้แทนมอบอำนาจต่อให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนหรือบุคคลในคณะผู้แทนก็ตาม
แต่หัวหน้าคณะผู้แทนก็มีอำนาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าจะมอบอำนาจต่อให้แก่รองหัวหน้าคณะผู้แทน
หรือบุคคลในคณะผู้แทนคนใดคนหนึ่งก็ได้ ซึ่งแตกต่างกับกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการต่างๆ มอบอำนาจให้กับ
หัวหน้าคณะผู้แทนดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น หากหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวระบุแต่เพียงตำแหน่งของ
หัวหน้าสำนักงานต่างๆ หรือบุคคลในคณะผู้แทนผู้รับมอบอำนาจแต่เพียงอย่างเดียว แม้ว่าต่อมาหัวหน้า
สำนักงานต่างๆ หรือบุคคลในคณะผู้แทนผู้รับมอบอำนาจจะได้มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง หนังสือหรือ
คำสั่งมอบอำนาจนั้นก็จะมีผลตราบเท่าที่ขังไม่ได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น แต่ถ้า

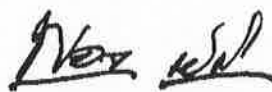
หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวระบุชื่อและตำแหน่งของหัวหน้าสำนักงานต่างๆ หรือบุคคลในคณะผู้แทนผู้รับมอบอำนาจแล้ว หากต่อมาหัวหน้าสำนักงานต่างๆ หรือบุคคลในคณะผู้แทนผู้รับมอบอำนาจนั้นเปลี่ยนตำแหน่งไปจากตำแหน่งเดิมในขณะที่ได้รับมอบอำนาจ หนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจนั้นก็อันสิ้นผลไปด้วยเหตุอื่นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

๔. กรณีที่รัฐวิสาหกิจของไทยมีการแต่งตั้งพนักงานไปประจำการในต่างประเทศ ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้น จะต้องดำเนินการมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนี้ ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชนดำเนินการให้มีระเบียบว่าด้วยการมอบอำนาจให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชกฤษฎีกานี้ โดยจะกำหนดให้ระเบียบดังกล่าว อย่างน้อยต้องกำหนดให้การใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจในเขตจังหวัดใด ต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาจังหวัดนั้นด้วยก็ได้ ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้นใช้บังคับกับส่วนราชการเท่านั้น รัฐวิสาหกิจจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติดังกล่าว และโดยที่รัฐวิสาหกิจก็จะมีระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการมอบอำนาจของแต่ละรัฐวิสาหกิจอยู่แล้ว ดังนั้น การมอบอำนาจของแต่ละรัฐวิสาหกิจจึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ระเบียบหรือข้อบังคับของแต่ละรัฐวิสาหกิจนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ศรีกิจพัฒนากุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร

สำนักกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๘๑

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐